ANUL IV—No. 1041. EDIŢIA A DOUA DUMINICA 22 DECEMBRIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureştĭ la casa Administraţieĭ.
Din *Judeţe* şi *Străinătate* prin mandate postale.
Un an în ţară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Şease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13
Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ
MANUSCRISELE NU SE NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCUREŞTĬ şi JUDEŢE se primesc
NUMAĬ la ADMINISTRAŢIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III. . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II. . . . . . 3.— leĭ „
Inserţiunele şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.
UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANĬ

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

ZOLLVEREINUL

Externatul de fete No. 2

Le „Temps“ despre noĭ

Uriaşul egoist

Lt.-colonel CAPLESCU

Bucureştĭ, 21 Decembre 1891

ZOLLVEREINUL

Este un adevĕr admis astă-zĭ că cestiunile economice joacă un rol covîrşitor în relaţiunile dintre popoare. Or cât de strînse ar fi alianţele, diversitatea intereselor economice provoacă adese-orĭ între State conflicte latente carĭ la urma urmelor se resfrâng şi asupra relaţiunilor politice.

O asemene situaţiune de conflict latent exista până deunăzĭ între Puterile centrale din punctul de vedere economic, cu toată alianţa politică şi militară încheiată între ele. Sistemul protecţionist inaugurat şi aplicat un şir de anĭ cu încăpăţînare de către principele de Bismark pricinuise pagubĭ enorme atât Germanieĭ cât şi aliaţilor eĭ.

Obiectele de consumaţiune s'aŭ scumpit şi s'a dovedit că ocrotirea industrieĭ prin tarife vamale nu folosea munceĭ naţionale, în proporţiune cu neajunsurile aduse prin protecţionism.

Dar, pe lângă aceste cauze economice, eraŭ şi alte împrejurărĭ de ordine politică carĭ făceaŭ ca o schimbare radicală a sistemuluĭ vamal să fie neapărat necesară.

In Austria şi în Italia maĭ ales opoziţiunea contra tripleĭ alianţe găsea un tărîm priincios din cauza marilor jertfe la carĭ popoarele acestor State trebuiaŭ să se supună, pentru a ţine isonul Germanieĭ în privinţa înarmărilor carĭ în câţĭ-va anĭ aŭ costat maĭ multe miliarde.

O uşurare era dar imperios cerută. Puterile tripleĭ alianţe trebuiaŭ să se ajute mutual din puntul de vedere economic şi vamal, precum se ajută pe tărîmul politic şi militar.

Germania a luat iniţiativa acesteĭ schimbărĭ pe baza unor convenţiunĭ de comerciŭ carĭ stipulează reducerĭ de taxe ce asigură fie-căruĭ Stat atât exportul produselor sale cât şi importul produselor străine de carĭ are nevoie.

Sistemul adoptat este un fel de *liber-schimbism* limitat între puterile contractante. El este tot odată un mijloc de apărare şi o armă puternică contra altor State protecţioniste ca Francia şi Rusia.

Această alianţă vamală nu este însă îndestulătoare pentru a prezenta foloase egale tutulor contractanţilor, căcĭ Italia este avantagiată pe când Germania şi maĭ ales Austro-Ungaria nu se vor folosi într'un mod simţitor de noul sistem vamal de cât în cazul când i se vor deschide debuşeurile spre răsărit, adică spre România şi în genere spre peninsula balcanică.

Participarea Românieĭ la *Zollvereinul* germano-austro-italian este dar una din condiţiunile *sine qua non* a propăşireĭ sistemuluĭ vamal adoptat de Puterile centrale, căcĭ ele nu pot îndestula singure nevoile lor, în materie de producţiune agricolă.

De altmintrelea n'are cine-va de cât să urmeze desbaterile din Parlamente şi din presa tripleĭ alianţe şi se va convinge că, în alcătuirea *Zollvereinuluĭ*, s'a avut în vedere şi participarea altor State maĭ micĭ, între carĭ sunt şi Statele balcanice, prin urmare şi noĭ.

Naşte acum întrebarea:

Ne convine nouă această participare?

Se înţelege că nu se poate tranşa o cestiune atât de însemnată în câte-va rîndurĭ. Imĭ rezerv dar de a o trata maĭ pe larg, când va fi sosit momentul de a o pune în discuţiune publică. Astă-zĭ mĕ voiŭ mărgini a atinge numaĭ unele punte principale şi de a trage din ele concluziunile carĭ îmĭ par drepte.

Inainte de toate nu trebue să uităm că prima condiţiune pentru ca o participare la o alianţă vamală a Puterilor centrale să ne poată aduce vr'un folos, este înlesnirea exportuluĭ nostru de cereale şi de vite spre teritoriul *Zollvereinuluĭ*.

Dar nu putem spera că o asemenea condiţiune va fi primită, căcĭ chiar în convenţiunea cu Austro-Ungaria, Germania a fost silită a ţine cont de interesele *agrarilor* germanĭ şi din această cauză, ea a stipulat nişte taxe destul de grele pe importul cerealelor. In ce priveşte exportul nostru de vite, o experienţă păgubitoare ne-a dovedit că, cu toate stipulaţiunile ce s'ar coprinde într'o convenţiune de comerciŭ, nişte State puternice ca Germania şi Austro-Ungaria găsesc maĭ în tot-d'a-una mijloace de a eluda aceste stipulaţiunĭ prin mĕsurĭ de poliţie veterinară motivate pe epizootiĭ închipuite.

Aşa dar, România, care este o ţară esenţialmente agricolă, nu are sorţĭ de a trage nicĭ un folos din participarea sa la *Zollverein*, în ce priveşte exportul cerealelor şi al vitelor.

Dar, dacă am admite chiar pentru moment că Statele *Zollvereinuluĭ* ne-ar oferi unele foloase în această privinţă, totuşĭ trebue să cercetăm maĭ înainte ce ne vor cere în schimb.

Fără îndoială vom fi siliţĭ să acordăm taxe vamale foarte scăzute produselor de proastă calitate ale industrieĭ austro-ungare şi germane.

Cu alte cuvinte, ni se va cere să ne sinucidem din punctul de vedere industrial. Tot ce a câştigat tînĕra noastră industrie în aniĭ din urmă, prin ocrotirea ce 'ĭ a dat tariful autonom, ar fi perdut într'o clipă şi ne-am reîntoarce la timpiĭ de tristă memorie în carĭ gemeam sub jugul economic al streinătăţeĭ.

Numaĭ din aceste două consideraţiunĭ principale se vede dar că pentru noĭ, intrarea în alianţa vamală înjghebată sub patronagiul Germanieĭ ar fi o adevĕrată *năpaste economică*.

Vinovaţĭ şi criminalĭ ar fi miniştriĭ carĭ, în această privinţă, ar consimţi a se supune poftelor acelora din Berlin şi din Viena.

Datoria alegătorilor este să ceară candidaţilor carĭ se vor prezenta la alegerĭ, de a se rosti într'un mod categoric asupra uneĭ cestiunĭ atât de însemnate, pentru ca Ţara să nu fie surprinsă şi să nu se pomenească de odată în plină robie economică.

Dunăreanul.

Anul noŭ în Franţa

PARIS, 20 Decembre. — D. Carnot a primit cu ocazia anuluĭ noŭ, felicitările corpuluĭ diplomatic. Nunţiul apostolic a rostit următoarea alocuţiune: Colegiĭ meĭ diplomaticĭ şi eŭ suntem fericiţĭ să vĕ aducem, cu omagiile noastre, urările noastre de deplină prosperitate pentru D-v., Domnule Preşedinte, şi pentru nobila naţiune franceză a căreĭ magistratură supremă vĕ este încredinţată. Cerênd divineĭ Providenţe să le asculte în cea maĭ largă mĕsură, vĕ rog, D-le Preşedinte, să le primiţĭ sincera şi respectuoasa expresiune.

D. Carnot a mulţumit pentru sentimentele exprimate în privinţa Franţeĭ şi a Preşedintelui Republiceĭ şi a adăogat:

Anul 1892 va fi, noĭ îl urăm şi 'l dorim cu toţĭ, un an pacînic şi fecund în timpul căruia guvernele vor putea să consacre silinţele şi activitatea lor la studiul intereselor sociale care se impun din ce în ce maĭ mult solicitudineĭ lor luminate. Dacă Republica are cunoştinţă de drepturile şi de tradiţiunile Francieĭ. ea nu este maĭ puţin alipită politiceĭ de pace şi de concordie internaţională.

Reînoiţĭ această asigurare guvernelor aĭ căror reprezentanţĭ atât de autorisaţĭ sunteţĭ.

Buletin dinasticometric

Pe ziua de 21 Dec.

OBSERVATORUL «*ADEVĔRULUĬ*»:

Voinţa Naţională	—5°
La Liberté	—10°
Buna Credinţă	0°
România	+15°
Naţionalul	0°
Românul	—1°+1°
Lupta	—50°
Rezboiul vechiŭ	0°
Galaţiĭ	00
Opiniunea	00
Acţiunea liberală	00
Vocea Botoşanilor	00
Tribuna liberală	—1

Atmosfera politică începe să se întunece. Noriĭ se ridică pe cer.

Celsius II.

Leopold şi votul universal

BRUXELLA, 20 Decembre. — *Rĕspunzênd discursuluĭ preşedinteluĭ Camereĭ, Regele a constatat nevoia de a întinde sufragiul şi de a revizui maĭ multe articole din constituţie. Regele a accentuat apoĭ faptul că afară de reforme politice se maĭ impun încă şi reforme economice.*

Ungurii şi România

BUDAPESTA 20 Decembrie. — Comunicărĭ publicate de *Magyar Hirlap* şi de *Corespondenţa din Budapesta* desmint în mod categoric ştirea în privinţa încheereĭ uneĭ convenţiunĭ secrete de refracţie îndreptată contra Românieĭ. Aceasta ar fi, zic aceste comunicate, o infamie internaţională.

TELEGRAME

LONDRA, 20 Decembre. — *Oficialul* publică numirea Prinţuluĭ Ludovic de Battenberg ca comandant al marineĭ.

CONSTANTINOPOL, 20 Decembre.— Un serviciu funebru s'a celebrat ierĭ la catedrala catolică pentru Sir White. Apoĭ a fost un serviciu oficial la capela ambasadeĭ; toată lumea oficială şi representanţĭ aĭ Sultanuluĭ aŭ asistat. S'a observat mult absenţa la catedrală a ambasadorilor Francieĭ şi Rusieĭ şi a personaluluĭ ambasadelor lor. D. de Nelidoff a făcut să se scuze din cauză de indispoziţie, dar personalul ambasadeĭ nu maĭ puţin nu a venit.

BRUXELLES, 20 Decembre. — Regele e atins de influenţă dar starea generală este satisfăcătoare.

MADRID, 20 Decembre. — *Oficialul* publică noul tarif vamal.

Tariful minimum va fi aplicat tutulor ţĕrilor carĭ vor acorda Spanieĭ cele maĭ bune condiţiunĭ ale tarifelor lor.

SOFIA, 20 Decembre. — D. A. Ghica noul agent al Românieĭ a sosit azĭ să ia în posesiune postul sĕŭ.

„Adevĕrul“ la Jaşi

Situaţiunea politică la Iaşĭ, în ce priveşte grupările electorale, e destul de încurcată.

Intrarea junimiştilor în minister, a limpezit în parte această situaţie nelămurită şi greŭ de lămurit,—pentru că tot-d'auna evenimentele de această natură, care se petrec în sferele înalte cârmuitoare din Bucureştĭ, aŭ o resfrîngere fatală asupra situaţiuneĭ şi raporturilor dintre grupurĭ şi partide în provincie.

Fireşte, astă-zĭ junimiştiĭ de la Iaşĭ,—cea maĭ puritană, cea maĭ doctrinară sectă junimistă, — junimiştiĭ de la Iaşĭ, carĭ acum câte-va sĕptămânĭ în urmă protestaŭ cu toată energia de care junimiştiĭ pot dispune în contra guvernuluĭ conservator patronat de D. L. Catargiu şi maĭ ales în contra sistemuluĭ după care conservatoriĭ înţeleg să guverneze ţara, fireşte, aceştĭ junimiştĭ se vor prezenta alăturea cu conservatoriĭ, în întrunirĭ publice, în faţa urneĭ, la vot, peste tot locul. „Visurĭ urîte“ nu vor maĭ fi; *strigoiĭ* — vorba a fost de curînd adoptată de *Era Nouă* în dicţionarul sĕŭ de expresiĭ *energice* la adresa conservatorilor, — strigoiĭ nu vor maĭ ameninţa mersul regulat, normal, progresist al afacerilor publice; conservatoriĭ vor fi, neapărat, nişte oamenĭ politicĭ carĭ reprezintă, întrupează quintesenţa cugetăreĭ şi aspiraţiunilor naţiuneĭ, etc. etc. Nicĭ vorbă că contactul junimiştilor cu conservatoriĭ şi presenţa D-lor Carp. Ghermani şi Marghiloman pe banca ministerială, a regenerat modernizând complectaminte partidul conservator, partidul strigoilor, partidul mucegăit, pentru care maĭ de unăzi, — de ar fi fost să credem în vorbele junimiştilor, — ar fi trebuit să epuizăm indignarea şi oroarea întru a-ĭ vedea, a-ĭ aprecia şi a-ĭ trata.

Dar acuma totul s'a schimbat ca prin farmec; înpăcăciunea de la Bucureştĭ se resfrînge cu aceeaşĭ coloare în provincie... Şi pentru noĭ uniĭ, carĭ ştim de mult pe junimiştĭ ca pe ceĭ maĭ de rînd politicianĭ cu atât maĭ pericoloşĭ cu cât caută să dea un lustru maĭ modern bizantinismuluĭ inerent fireĭ lor intime, pentru noĭ uniĭ, rep·tăm, faptul n'are altă însemnătate de cât aceea că limpezeşte întru cât-va situaţia grupărilor locale, în diversele şi nesfîrşitele combinaţiunĭ şi încuscrirĭ electorale.

Dar dacă din această parte situaţia se limpezeşte şi dacă astă-zĭ în de obşte e ştiut că guvernamentaliĭ de la Iaşĭ sunt liga-langalistul Ventura, prefectul judeţuluĭ, şi anti-liga-langaliştiĭ şi conservatoro-fagiĭ junimiştĭ. — în taberele opuse lucrul nu e tot atât de lămurit şi nicĭ nu pare a se lămuri aşa de lesne.

Radicaliĭ sunt şi eĭ nehotărîţĭ în acest moment. Mercurĭ la 18 a curenteĭ eĭ aŭ ţinut o întrunire la Clubul radical din strada Lăpuşneanu, fără însă să fi luat vre-o rezoluţie.

Sunt două curente între radicaliĭ din Iaşĭ. Unul representând ura contra colectiviştilor într'un grad aşa de intens în cât ameninţă a cădea în cea-l'altă extremitate, cu mult maĭ necorectă, cu mult maĭ imorală, de a ajunge la o înţelegere până şi cu conservatoriĭ şi de a lupta împreună cu eĭ şi duioşiĭ lor aliaţĭ de astăzĭ, junimiştiĭ, contra colectiviştilor; altul, curentul cel maĭ raţional, maĭ corect şi maĭ demn sub toate raporturile, de a respinge în chipul cel maĭ categoric orĭ-ce idee de conlucrare cu guvernamentaliĭ, chiar cu preţul de a se presenta singurĭ în alegerĭ şi a cădea într'un chip cinstit, moral, demn. Se crede în deobşte, că până în cele din urmă acest al doilea curent va isbuti la clubul radical, înlăturînd pe cel d'întâĭ care nu poate fi privit de cât ca o rătăcire a drepteĭ raţiunĭ, întunecată pentru moment de oare-carĭ pasiunĭ justificabile, dar de sigur foarte nenorocite.

In curînd Clubul radical va avea să decidă asupra atitudineĭ sale,—şi e de sperat că hotărîrea va lămuri maĭ mult situaţia grupurilor şi partidelor politice din Iaşĭ, atât de încurcată în acest moment.

Vom căuta să ţinem în curent pe cititoriĭ noştri cu mişcarea electorală de la Iaşĭ, care în aceste împrejurărĭ, maĭ mult ca orĭ când, are o deosebită însemnătate

Iassiensis.

„Le Temps“ despre noĭ

Din acest ziar parizian de la 29 Decembre st. noŭ extragem următoarele:

Politica românească are cam prea mult caracterul unuĭ joc de partide, e prea amestecată cu elemente personale pentru ca să poată fixa maĭ mult cu un moment tabloul eĭ mişcător. Cel puţin aşa e de maĭ bine de treĭ anĭ.

Inainte D. I. Brătianu ştiuse să trăiască şi să se menţie făcênd să se intereseze de soarta luĭ toţĭ aceia pe care ataşarea lor de tradiţiĭ şi de vechile nume conservatoare nu'ĭ împiedicase să'şĭ facă drumul. Putem spune că, ca şi Depretis în Italia, Brătianu realizase în România un fel de transformism. Regimul acesta, ce durase zece anĭ, a fost judecat în chipul cel maĭ deosebit şi a meritat aceasta. — Unele din aceste aprecierĭ aŭ fost făcute de aceleaşĭ persoane: severe când se supăraŭ pe şeful liberalilor şi iar lăudăroase, când din noŭ se apucaŭ să lupte alăturea cu el. Câte-va discursurĭ ale luĭ Cogălniceanu, filipicele luĭ Fleva, rechizitoriile luĭ Dim. Brătianu aŭ epuisat critica până în ziua în care ceĭ doĭ fraţĭ duşmanĭ s'aŭ găsit iar pe acelaş câmp de luptă, şi în care tribunul Fleva a intrat iar sub drapelul liberal.

In ziua aceia risipele bugetare ale luĭ Ion Brătianu aŭ fost scuzate şi s'a afirmat că într'o ţară nouă ca România, trebuia să se facă lucrurile în mare şi repede, adică foarte scump. Iritanta chestie a fortificaţiilor a fost luată maĭ blînd. S'a vorbit maĭ puţin de cheltuelĭ fără sfîrşit la care trebuiaŭ să se resemneze şi maĭ mult de situaţiunea geografică a Românieĭ între două imperiĭ puternice. Chiar în politica strĕină al căruia instrument se făcuse Ion Brătianu, neutralitatea cu maĭ multă bună-voinţă pentru alianţa austro-germană, politicianiĭ din România aŭ ajuns să vază un fel de necesitate neînlăturabilă, şi cabinetele ce aŭ urmat după ministerul Brătianu aŭ putut să se acomodeze cu ea pe tăcute. fără să fie aşa mult acuzate de trădare.

Amintim chipul deosebit cum a fost judecată opera luĭ Ion Brătianu şi părerea astă-zĭ destul de generală despre politica luĭ internaţională, pentru că în această mişcare a ideilor găsim o orientare ceva maĭ limpede, de cât în mişcările parlamentare şi în schimbările ministeriale ce se fac de la 1887, cu victoria coaliţiuneĭ liberal-conservatoare, până la recentul cabinet Lascar Catargiu şi disolvarea Camereĭ de maĭ zilele trecute. Minister de coaliţiune, minister junimist al D-luĭ Carp şi al miculuĭ sĕŭ cenaclu de tinerĭ-conservatorĭ, minister liberal-conservator împreună cu D. Vernescu, minister junimist-conservator fără de „sinceriĭ-liberalĭ“ aĭ D-luĭ Vernescu, toate aceste dosage — şi sigur că maĭ uităm pe unele — par alchimie puţin explicabilă la distanţă, vom îndrăzni să spunem chiar de dincolo de barierele Bucureştilor. Dar de desubtul acesteĭ lupte de influenţe, a acestor atracţiĭ şi repulsiunĭ momentane ceea ce e important să scoatem la iveală e tindinţa pentru formarea uneĭ opiniunĭ mijlociĭ asupra cestiunilor ce păreaŭ odată de căpetenie, orientarea politiceĭ exterioare maĭ cu dosebire.

Până acum regele a menţinut această orientare în afară de influenţa parlamentară şi în ultimul cabinet, s'a vĕzut D. N. Blaremberg, celebru printr'un discurs contra tripleĭ alianţe, făcênd un discurs al tronuluĭ pe care ar fi putut să'l contrasemneze D. Petre Carp.

D. Lascar Catargiu, care trece că e cu inimă pentru Rusia bĕtrînilor conservatorĭ, nu va voi să ia o atitudine contrarie. Ce are să dea disolvarea camereĭ, a doua în timp de şase lunĭ? Face-va D. Lascar Catargiu — cel puţin numaĭ cu prestigiul luĭ — să iasă din urne o majoritate conservatoare destul de importantă ca să guverneze singur şi să împedice reconstituirea în mare a fostuluĭ *consortium* Brătianu?

Vedea-se-va silit, ca să trăiască să recurgă la D. Carp şi la micul cenaclu junimist, care odinioară putea să stea în larg pe o canapea?

Nimenĭ nu poate să ghicească şi noĭ credem că mulţĭ românĭ ce trăesc din strategia parlamentară nu pot să spună astăzĭ ce are să fie mâine. Dar, din punct de vedere european, un lucru e sigur: politica rusească va rĕmâne în România un lux de opoziţie şi că, cu orĭ fără D. Carp, guvernul va continua politica de neutralitate cu afinităţĭ în spre partea ce se cunoaşte.

Afacerea Căplescu

Erĭ am publicat raportul pe care D. general Lahovary, ministru de resbel. 'l-a adresat Regeluĭ, cerĕnd reformarea locotenentuluĭ colonel Căplescu, pentru greşelĭ (?) grave în serviciŭ, săvîrşite de acest locotenent-colonel în calitate de comandant al regimentuluĭ 2 de călăraşĭ.

Cetitoriĭ *Adevĕruluĭ* 'şĭ aduc aminte de o scrisoare a locotenentuluĭ Hakman, condamnat pentru delapidărĭ în calitate de casier al aceluiaşĭ regiment.

Prin acea scrisoare locotenentul, după ce recunoştea că e adevĕrat că a fost găsit în deficit de D. adjunct Lambrinescu, spune că nu D-sa a mîncat baniĭ, ci şeful sĕŭ, locotenentul-colonel Căplescu, căruia nu a putut să 'ĭ refuze. Aceştĭ banĭ eraŭ trecuţĭ în contul luĭ Căplescu, care 'l-a recunoscut în faţa D-luĭ Lambrinescu. După ce maĭ cita o mulţime de fapte necinstite ale acestuĭ locotenent colonel, D. Hakman termina cerînd o anchetă serioasă şi nepărtinitoare, care avea să dovedească pe de o parte nevinovăţia sa, iar pe de alta vinovăţia superioruluĭ sĕŭ. In susţinerea afirmaţiunilor sale, locotenentul cita o mulţime de martorĭ.

Din scrisórea locotenentuluĭ orĭ-cine se putea convinge, dacă nu de nevinovăţia luĭ, dar de deplina vinovăţie a locot.-colonel Căplescu.

Şi atuncĭ am cerut darea în judecată a acestuĭ ofiţer superior ce 'şĭ-a terfelit epoletele. Dar am fost taxaţĭ de calomniatorĭ şi ameninţaţĭ chiar, pentru că am fi atentat la onoarea militară, îndrăznind să bănuim pe mult cinstitul locot.-colonel Căplescu.

Dar raportul D-luĭ general Lahovary, deşi părtinitor, ne face dreptate.

Din acest raport se vede că am avut dreptate să cerem darea în judecată şi pedepsirea acestuĭ om nevrednic să poarte epoleta de ofiţer.

Ministrul de resbel cere reformarea locotenentuluĭ Căplescu maĭ cu deosebire că... *„acest ofiţer superior, în urma faptelor comise, nu ar maĭ putea sta în capul unuĭ regiment, pe când comptabilul corpuluĭ ce comanda se găseşte sub povara uneĭ condamnaţiunĭ infamante...“*

Cu alte cuvinte, odată ce am pedepsit pe Hakman, ce a trebuit să se supue superioruluĭ sĕŭ şi să dea baniĭ din casa regimentuluĭ, nu putem să lăsăm fără pedepsă pe Căplescu care 'ĭ-a mâncat.

Dar care este pedeapsa ce i s'a aplicat? trecerea în poziţie de reformă.

Credem că această pedeapsă e prea mică pentru faptele ce se impută luĭ Căplescu şi nedreaptă faţă cu pedeapsa dată luĭ Hakman.

E prea puţin de a taxa numaĭ de *greşeli*, fie chiar grave, faptele de furturĭ ale unuĭ ofiţer superior şi care aŭ ca agravant nenorocirea subalternilor sĕĭ, cauzată numaĭ din abuzul superiorităţeĭ sale în grad şi al disciplineĭ militare. In acelaşĭ timp e nedrept să daĭ afară din armată şi să aplicĭ în acelaşĭ timp pedeapsa infamantă a închisoreĭ unuĭ ofiţer inferior care, aşa cum cere disciplina militară, n'a îndrăznit să nu satisfacă pe superiorul sĕŭ; şi numaĭ să daĭ afară din armată, fără să precizezĭ măcar anume pentru care fapte, pe acest ofiţer superior, adevĕratul vinovat pentru abuzurile comise şi cel care s'a folosit de ele.

Ast-fel aplicată, justiţia militară devine nu numaĭ nedreaptă, dar chiar monstruoasă.

Nu simpla trecere în poziţie de reformă ar fi meritat Căplescu, ci darea în judecată înaintea unuĭ consiliŭ de rezboiŭ, desbaterea în public a faptelor comise şi aplicarea uneĭ pedepse exemplare.

Sistema nenorocită de a se cocoloşi lucrurile, de a se năbuşi cât se poate murdăriile şi abuzurile ce se comit în armată, nicĭ odată nu le va face să înceteze, ci numaĭ le va încuraja.

De aceia chiar în interesul armateĭ Căplescu ar fi trebuit să fie dat pe mâna consiliuluĭ de rezboiŭ.

Patru sinucideri în Bucureşti

Incă patru sinuciderĭ avem de înregistrat în Capitală:

Intâia: Haltrigh Wilhelm, fost lucrător tipograf soldat din geniŭ, şĭ-a tras un glonţ în inimă. Glonţul a trecut pe lângă inimă şi a eşit pe d'asupra umĕruluĭ.

Incă în viaţă, a fost transportat la spital.

Mobilul sinucidereĭ este amorul. El iubea pe o lucrătoare din atelierul Socec, care însă nu 'ĭ dedea nicĭ o speranţă.

A doua: Spirea Nicoleanu, voluntar, a bĕut o soluţiune de fosfor. Dându-i-se un antidot, a fost scăpat.

A treia: O femee al căreĭ nume ne scapă, cu locuinţa lângă S-tu Gheorghe, a bĕut o soluţiune de chibriturĭ. D. Dr. Drăgulănescu, chemat la timp, a scăpat-o de moarte.

A patra: Soldatul Dumitrescu Petrache a încercat să se sinucidă bĕnd asemenea o soluţie de chibriturĭ.

El a fost dus la spitalul militar, unde i s'a administrat o antidotă. Or ce pericol este înlăturat.

ABSOLVENŢIĬ ŞCOALELOR COMERCIALE

Consiliul de miniştri, în una din şedinţele trecute, a votat proiectul de lege privitor la reorganizarea şcoalelor comerciale.

Prin acest proect se maĭ adaogă încă doĭ anĭ de studiŭ pe lângă ceĭ existenţĭ la şcoalele comerciale din Bucureştĭ şi Iaşĭ.

Bine, foarte bine, dar care le e soarta tinerilor absolvenţĭ aĭ acestor şcoale după 7 anĭ de studiŭ?

Aceasta nu o prevede noua Lege.

Astăzĭ un tînĕr, după ce urmează 5 anĭ în şcoala comercială, obţinênd şi diploma, printr'un examen de maturitate, se vede nevoit a alerga cu căciula în mână pe la puterniciĭ zileĭ pentru vr'un post, fie el orĭ cât de mic, maĭ cu seamă silit fiind căcĭ poate părinţiĭ luĭ aşteaptă oare care ajutor de la el.

Ce folos că şcoalele comerciale vor avea 5 saŭ 7 anĭ de studiŭ, când absolvenţiĭ lor vor avea aceiaşĭ soartă.

Nu reorganizarea şcoalelor comerciale cer absolvenţiĭ şi eleviĭ acestor şcolĭ, ci îmbunătăţirea soarteĭ lor, căcĭ ce folos de vor învĕţa 7 anĭ aĭ acesteĭ şcolĭ, când după terminarea eĭ se vor vedea siliţĭ să umble fără nicĭ un căpătâĭ lunĭ de zile.

Câţĭ nu sunt şi azĭ din absolvenţiĭ cu diplomă aĭ acestor şcolĭ care aŭ 120 leĭ pe lună saŭ care chiar umblă pe drumurĭ fără nicĭ o funcţie.

Nu reorganizarea şcoalelor comerciale dar, repet, cerem noĭ, Domnilor Miniştri, ci înflorirea soarteĭ noastre.

Sunt atâtea instituţiunĭ care aŭ secţiĭ de comptabilitate şi unde cred că trebue să fie absolvenţĭ cu diplomă aĭ acestor şcolĭ, cu toate acestea nu ştiŭ dacă sunt unul saŭ doĭ.

Sunt atâtea credite agricole, unde diferitele posturĭ ar trebui să fie ocupate de aceştia.

E destul însă ca unul cu 3 saŭ patru clase gimnaziale saŭ chiar seminariale să vie cu vre-o carte de vizită de la cine ştie ce deputat saŭ senator ca să'ĭ ocupe locul absolventuluĭ şcoaleĭ comerciale. Câţĭ cu 4 clase gimnaziale nu sunt comptabilĭ pe la creditele agricole şi şefĭ de biourĭ pe la secţiunile de comptabilitate ale diferitelor instituţiunĭ.

Nu maĭ vorbesc de căile ferate, căcĭ acolo străiniĭ predomină şi n'avem ce face.

Termin dar, sperînd că vor recunoaşte Domniĭ Miniştriĭ că am dreptate.

Nicolae Mateescu.

Absolvent cu diplomă al şcoaleĭ comerciale din Bucureştĭ.

Cutia cu scrisorĭ

D-le Red. al ziaruluĭ Adevĕrul.

In ziarul ce redactaţĭ am cetit sub titlul „O plângere“, nişte calomniĭ îndreptate contra mea şi a D-luĭ revisor şcolar Plăvănescu, avênd subsemnăturile C. Oprişanu, G. Popazolu, P. E. Pascu şi Gh. Tănase.

Dintre aceştia, în realitate nu există de cât C. Oprişeanu, care după cercetările ce am făcut acum spre a afla cine este, am auzit că a fost funcţionar la comandamentul flotileĭ, de unde a fost destituit şi condamnat de justiţie pentru maĭ multe calomniĭ de aceste, şi că se plâng maĭ mulţĭ de calomniile luĭ; că Gh. Popazolu ar fi un cumnat de a luĭ; iar P. E. Pascu şi Gh. Tĕnase nu-ĭ poate afla nicĭ chiar agenţiĭ percepţieĭ în Galaţĭ.

Acest Oprişanu în calomnia ce-mĭ face, zice el „pentru a suprima viţiul faptelor barbare“ mĕ numeşte ungur de pes.e munţĭ care nu ştiŭ limba română, din care cauză zăpăcesc pe şcolarĭ cu silabisirea. Eŭ vĕ înştiinţez, D-le Redactor, că sunt adevĕrat român, născut din părinţĭ românĭ în România, oraşul Roman, şi educat în România prin şcolile Statuluĭ; după cum pot proba prin actele mele de naştere şi studiŭ şi prin toată lumea, care mĕ cunoaşte, că nicĭ ştiŭ măcar un cuvênt unguresc, ba încă desaprob pe toţĭ aceĭ românĭ carĭ învaţă o limbă străină pentru a se mândri cu ea, vorbind'o în locul limbeĭ române. Nu am cazut nicĭ o dată în pĕcatul beţieĭ, cu atât mult nu am viţiul beţieĭ; şi pentru aceasta apelez la conştiinţa tuturor oamenilor, ce mĕ cunosc de aproape, şi pot certifica prin acte. Că nu am fost nicĭ cum măcar dat în judecată pentru vre-un şcolar al meŭ; nu mĕ cert cu vre-o concubină, cum zice calumniatorul, pentru că nicĭ am vre-o concubină, şi aceasta o probez cu proprietariĭ la cariĭ şed de maĭ bine de un an, precum şi cu toţĭ ceĭ ce îmĭ intră casă. Şi oare este posibil ca un institutor să înjure de mamă, de cruce, de D zeŭ pe şcolarĭ? aceasta nu o poate afirma de cât numaĭ acela, care e plecat de a minţi spre a face rĕŭ, nu-şĭ maĭ de seamă de ceea ce vorbeşte şi despre cine vorbeşte. Dar să ştiţĭ, Domnule redactor, că eŭ tocma din contră ţin mult la religiunea mea, ca român creştin ortodox, şi condamn pe toţĭ aceĭ ce înjură de cele sacre, ştiind că aceĭ carĭ ajung până a despreţui şi pe D-zeul lor sunt capabilĭ şi de alte rele.

Cât pentru că aş pune pe şcolarĭ să se asculte unul pe altul, spre a'şĭ schimba unul altuia lecţiunile pe acadele, cum zice calumniatorul, e de ajuns a vĕ nota că aceasta nicĭ e posibil, de oare-ce şcolariĭ claseĭ I fiind, după regulament, divizaţĭ în două diviziunĭ, una dimineaţa şi alta după amiază, nu poate schimba un şcolar lecţiunea sa de cât numaĭ atuncĭ când o schimbă toţĭ colegiĭ din diviziunea din care face parte; şi aceasta bine înţeles că nu o poate face de cât profesorul.

Cât pentru cuvintele de nebun, smintit, mizerabil, ce-mĭ adresează, nu-ĭ rĕspund, lăsându-le simplu pe seama cultureĭ luĭ. Nu maĭ puţin datoria conştiinţeĭ mele mĕ face a desminţi şi calomniile aduse persoaneĭ D-luĭ Plăvănescu, care sunt cu desevîrşire pe cât de nedrepte pe atât şi de falşe.

Aceste vi le aduc la cunoştinţă, D-le redactor; de o cam dată pentru înăduşirea scandaluluĭ produs de acea publicaţiune nedreaptă şi repararea prestigiuluĭ ziaruluĭ D-v., în care aţĭ publicat acest rĕspuns; până ce justiţia se va pronunţa contra calomniatoruluĭ şi vom produce şi dovezĭ în regulă; prin care să se probeze în public, un calomniator căruia dându-i-se ospitalitate în ziarul D-v., răpeşte omuluĭ ceea-ce are maĭ scump: *onoarea şi liniştea sa.*

I. Hasnaş

Externatul de fete Nr. 2

Am avut ocazia să vizitez multe şcoale de ambele sexe în ţară şi în streinătate şi nu cu multă greutate dar cu o adîncă întristare se poate constata ce indiferenţă neiertată şi revoltătoare domneşte la noĭ pe câtă atenţie se dă în alte părţĭ la construirea localurilor de şcoale şi câtă grije se pune ca ele să îndeplinească toate condiţiile higienice.

Nicăierĭ însă şi la noĭ, nicĭ în cel maĭ depărtat oraş din provincie nu se întâlneşte mizeria maĭ înfiorătoare ca la externatul secundar de fete Nr. 2 din capitală, fapt de care se poate convinge orĭ ce vizitator.

Situat în cartierul cel maĭ insalubru şi cel maĭ impropriŭ, în mijlocul pieţeĭ, aproape de hală, de unde mirosurĭ neplăcute infectează aerul ce respiră peste 300 de eleve, are cincĭ clase normale şi două divizionare, cărora ministerul ar trebui să maĭ adaoge încă treĭ pentru ca ast-fel să formeze un noŭ intitut secundar a căruĭ lipsă e foarte mult simţită.

Toate camerile pentru prelegerĭ sunt în cea maĭ rea stare posibilă şi nelocuibile. Clasa I care e aşezată într'un grajd cu câte-va ferestre, cu pereţiĭ umezĭ, cu tavanul jos, aşa că nicĭ caiĭ n'ar maĭ putea să trăiască acolo sănătoşĭ. Clasa IV e într'o fostă bucătărie. Elevele vin aci pe subt nişte bolţĭ de piatră, umede, strimte şi întunecoase de 'ţĭ pare că coborĭ într'o sală de tortură.

Cele-l'alte nu sunt maĭ mulţumitoare, toate neîncăpătoare, pline de boală, întunecoase şi mizerabile.

In nişte ast-fel de localurĭ elevele petrec cea maĭ fragedă şi maĭ delicată parte din viaţă neprevĕzêndu-se funestele consecinţe care se vor face crud simţite când vor părăsi şcoala pentru societate dacă această martirizare înceată şi crudă cum şi germeniĭ maladiilor contractate nu le va scurta firul vieţeĭ înainte de vreme.

Cu toate că acest institut are un personal didactic care se achită pe deplin de îndatoririle sale, cu toate că D-na directoare Hortensia Racoviţă, printr'o energică supraveghiare şi cu o admirabilă pricepere pedagogică conduce în modul cel maĭ demn şcoala, toate însă vor fi zadarnice; căcĭ trandafiriĭ nu vor înflori în pivniţĭ recĭ şi întunecoase orĭ cât îĭ va îngriji grădinarul.

Ne trebuesc femeĭ viguroase şi culte dar acest rezultat nu'l putem dobândi în grajdurĭ cu un mobilier diform, în aerul viţiat. Nu în aceste condiţiunĭ se va putea forma carecterul şi constituţia viitoarelor mame şi soţiĭ.

Statul e respunzĕtor de viaţa generaţiilor tinere care se trudesc pe băncile şcoaleĭ şi care trebueşte maĭ târziŭ să sprijine ţara puternic şi inteligent. Nepăsarea luĭ în o ast-fel de situaţie e o crimă.

Trebuie să se ia mĕsurĭ grabnice şi serioase. Să se desfiinţeze fondurile de serbărĭ care se fac pe spinarea bietuluĭ popor, şi maĭ ales acum când alegerile se apropie, şi maĭ ales că se desfiinţeze cheltuelile ce se fac cu alegerile şi cu întreţinerea bandelor de bătăuşĭ care şi cu ocazia alegerilor ce se apropie ca la toate alegerile, îşĭ vor exercita trista lor misiune.

De cât să se cheltuiască banĭ pentru serbărĭ nefolositoare şi pentru întreţinerea bătăuşilor ne stâlcesc lumea în dispreţul libertăţilor noastre constituţionale să cheltuiască maĭ bine pentru ca educaţiunea viitoarelor mame şi soaţe să se facă în condiţiile cele maĭ avantagioase Făcând aceasta vor face un serviciŭ real şi ţăreĭ şi nouă înşine.

INFORMAŢIUNI

Guvernamentaliĭ sunt convocaţĭ pentru mâine Duminecă în localul clubuluĭ lor.

—✠—

Intrebăm pe D-nul Ministru de interne:

Ce maĭ caută D-nul colonel Gorjan la poştă?

Nu e chemat în activitate?

—✠—

Maiorul Baldovicĭ, care e acuzat de a fi împins pe nenorocitul Ovicĭ la sinucidere, s'a apucat să polemiseze prin ziare. Prin ziarul *L'Indépendance roumaine* rĕspund celor ce'l acuză pentru acect sinucid, că Ovicĭ s'ar fi împuşcat nu din cauza persecuţiunilor, *ci din cauză că'ĭ era frică de caĭ şi oroare de armată.*

Aceasta este cinizm.

Noĭ nu vom sta de vorbă cu maiorul Baldovicĭ, ci vom ruga pe D. General Cantili ca, în calitate de inspector general al cavalerieĭ, să ia afacerea în mână.

Il cunoaştem ca pe un general integru şi care nu tolerează fapte ca acel de care e acuzat D. Baldovicĭ. Suntem sigurĭ că va şti să găsească pe culpabil şi să'l facă să'şĭ ia pedeapsa meritată.

—✠—

Ziarul francez *Independenţa*, vorbind despre o nouă sinucidere întîmplată ierĭ, şi despre care vorbim şi noĭ, zice că exemplul sinuciderilor a devenit o manie şi că ar trebui să se reamintească armateĭ printr'un ordin de zi, că sinucidul este oprit fiind un act de laşitate către Patrie.

Lesne vine ciocoilor să vorbească stând pe scaun.

După ce li se înjoseşte demnitatea de oamenĭ, după ce sunt bătuţĭ, torturaţĭ şi aduşĭ la disperare *Independenţa* spune, că ar fi bine să le reamintească de onoare şi de datorie pentru patrie.

Ce batjocură.

—✠—

Ierĭ judecătoria Ocolul de Verde a judecat 94 de procese; astă-zĭ are să judece 143.

—✠—

Primăria Capitaleĭ a construit un canal de scurgere pentru Dâmboviţa la Brezoaia.

Acest canal în loc să fie făcut după planul Comuneĭ a fost făcut cu totul alt-fel, aşa că antreprenorul a realizat un câştig; lucrarea însă a rĕmas stricată.

Ce mĕsurĭ va lua Primăria Capitaleĭ? va lăsa oare pe acest antreprenor să'şĭ bată joc de baniĭ contribuabililor? Vom vedea.

—✠—

Sunt treĭ lunĭ de zile de când maĭ mulţĭ tinerĭ aŭ depus examen ca să fie admişĭ în corpul telegrafo-postal.

Uniĭ din eĭ aŭ fost admişĭ ca supranumerarĭ, făgăduindu-li-se că are să li se facă salariĭ cât de curînd. De atuncĭ sunt treĭ lunĭ şi salariĭ nu li se maĭ fac.

Ce are de gând onor. Direcţie a poştelor? Când are să'l treacă în buget? Nu se gândeşte că sunt oamenĭ săracĭ şi că n'aŭ cu ce trăi? Numaĭ cu aer nu se trăeşte.

—✠—

Duminică la orele 9 dimineaţa membriĭ societăţeĭ tipografice *Gutenberg* se întrunesc în adunare generală estraordinară pentru a continua discuţiunea nouluĭ proect de statut.

Intrunirea se va ţine în sala societăţeĭ Ungare din strada Brezoianu (intrarea Cişmigiuluĭ).

—✠—

Societatea *Junimea studioasă medicală* dă Miercurĭ seara în sala Băilor Eforieĭ un bal pentru a-şĭ mări fondurile.

Studenţiĭ evreĭ membriĭ acesteĭ societăţĭ—căcĭ eĭ nu sunt primiţĭ în societatea studenţilor Românĭ—îşĭ aŭ dat multă osteneală ca balul să aibă o reuşită deplină.

—✠—

Bucarest spune că alaltăierĭ seară a plecat la Craiova D. colonel Logadi, *primarul acestuĭ oraş.*

Iar că D. general Lahovary, ministru pe rĕsboĭ, a însărcinat pe D-nul *colonel* Barozzi, şeful caseĭ militare a Regeluĭ, să treacă în inspecţie pe ofiţeriĭ statuluĭ major regal.

Atragem atenţia confrateluĭ nostru că D. celonel Logadi nu e primarul Craioveĭ, ci prefectul judeţuluĭ Dolj; iar şeful caseĭ militare regale nu e colonel, ci general.

La naiba! Cel puţin atâta ar trebui să ştie un ziar oficios.

OSCAR WILDE

Uriaşul Egoist

Istorie pentru copiĭ

In fie-care zi după amiazĭ, când se'ntorceaŭ de la şcoală, copii obişnuiaŭ să se ducă în grădină Uriaşuluĭ ca să se joace.

Era o grădina mare frumoasă, cu iarbă verde şi moale. Icĭ şi colo scoteaŭ capul din iarbă florĭ frumoase carĭ semĕnaŭ cu stelele şi eraŭ doĭ-spre-zece piersicĭ carĭ, cum venea primă-vara, înfloreaŭ şi apoĭ toamna făceaŭ nişte piersice foarte gustoase. Pasĕrile steteaŭ pe rămurĭ şi cântaŭ aşa de dulce în cât copii se opreaŭ în loc ca să le asculte. „Ce fericiţĭ sîntem aci!“ îşĭ ziceaŭ dînşiĭ.

Intr'o zi Uriaşul se'ntoarse acasă. Fusese să vază pe prietinul sĕŭ Omul sĕlbatic şi stătuse şapte anĭ de vorbă cu dînsul. Când se'mpliniră ceĭ şapte anĭ el nu maĭ avu ce să spue, fiind-că numaĭ atâta vreme putea vorbi el, şi hotărî să se întoarcă la palatul luĭ. Când ajunse, vĕzu pe copiĭ cum se jucaŭ în grădină.

— Ce faceţĭ acolo? strigă el rĕstit şi copii fugiră speriaţĭ.

„Grădina asta este a mea“ zise Uriaşul; „orĭ-cine poate să priceapă lucrul ăsta şi eŭ nu daŭ voe nimĕnuĭ să calce într'însa.“

Atuncĭ Uriaşul ridică un zid nalt împrejurul grădineĭ şi puse o tablă pe care scrise cuvintele acestea:

Intrarea oprită
Orĭ-cine va fi prins înăuntru
va fi urmărit conform
legiĭ.

Vezĭ că uriaşul era foarte egoist.

Bieţiĭ copiĭ nu maĭ ştiaŭ unde să se joace. Incercară să se joace pe drum; însă pe drum era ţĕrînă multă şi pietre şi bolovanĭ şi lor nu le plăcu. Dedeaŭ tîrcoale ziduluĭ, după ce se isprăvea vînătoarea şi vorbea de grădina asta frumoasă care era plină de vînaturĭ. „Ce fericiţĭ eram acolo!“ îşĭ ziceaŭ copiĭ.

Veni Primăvara şi peste tot locul fuse numaĭ floricele şi păsărele. Insă în grădina Uriaşuluĭ egoist era tot iarnă. Pasĕrile nu veneaŭ acolo să cânte, fiind-că nu maĭ veneaŭ copii, şi chiar pomiĭ uitaseră să înflorească. Intr'o zi o floare frumoasă ridică capul d'asupra ierbiĭ; însă când vĕzu pămîntul uscat plânse pe copiĭ aşa de tare în cât băgă capul iar în pămînt şi adormi. Singuriĭ carĭ se bucurară fură Zăpada şi Poleiul. „Primă-vara a uitat grădina asta!“ ziseră dînşiĭ; „noĭ putem trăi înăuntru tot anul!“ Zăpada acoperi iarba cu mantaua eĭ mare albă şi Poleiul zugrăvi copaciĭ în faţa argintuluĭ. Pe urmă poftiră pe Vîntul de la Miază-noapte ca să vie să le ţie de urît şi el veni îmbrăcat tot în blănĭ marĭ şi toată ziua rugea prin grădină şi sufla peste hornurĭ ca să le dărîme.

„Ce locuinţă frumoasă!“ zise el; „să rugăm şi pe Grindina să ne facă vizită.“ Veni şi Grindina, In fie-care zi Grindina juca pe învelitoare câte treĭ ceasurĭ, pînă când o sparse în sfîrşit; pe urmă se punea să fugă ca o nebună prin prejurul grădiniĭ. Era îmbrăcată în cenuşiŭ şi suflarea eĭ era rece ca ghiaţa.

— „Nu pot pricepe de ce întârzie Aprilie aşa de mult!“ îşĭ zise Uriaşul egoist pe când şedea în fereastră şi se uita în grădina luĭ albă de zăpadă; „socotesc însă că o să se schimbe vremea.“

Insă nu veni nicĭ Primăvara şi nu veni nicĭ Vara. Toamna dete tuturor grădinilor roadele eĭ de aur; însă grădineĭ Uriaşuluĭ nu'ĭ dete nimic. „Prea mult se

iubeşte pe sine" — zise Toamna. Aşa că Iarna nu se mai muta din grădina lui şi Vîntul de Miază-Noapte şi Grindina şi Poleiul şi Zăpada jucaŭ mereŭ prin copacĭ.

Intr'o dimineaţă Uriaşul, cum sta încă culcat în pat, auzi o muzică dulce. Sună aşa de dulce în urechile lui în cât se gândi că de sigur treceaŭ muzicanţiĭ Regeluĭ. Adevĕrul însĭ este că în fereastra luĭ cânta un pietroşel: însă era prea multă vreme de când nu auzise el pasăre în grădină şi de aceea cântecul păsăruicii acesteia i se păru muzica cea maĭ frumoasă din lume. Atuncĭ Grindina stete din joc şi Vîntul de Miază-Noapte încetă d'a maĭ rugi, şi prin fereastra deschisă îĭ veni un miros îmbătător. „Mi se pare că în sfîrşit a venit Primăvara," zise Uriaşul şi sări jos din pat ca să se uite afară.

Şi ce vĕzu?

Vĕzu ceva frumos. Copii se strecuraseră printr'o găurice în zid şi se suiseră în copacĭ şi şedeaŭ pe cracĭ. Nu era pom ca să nu fie copil p'o cracă, Şi pomiĭ se bucuraseră aşa de mult că se'ntorseseră copii 'n cât înfloriseră numaĭ de cât şi legănaŭ pe copiĭ. Pasările zburaŭ cu drag şi ciripeaŭ; florile pândeaŭ din iarbă verde şi rîdeaŭ, Intr'un colţ însă tot maĭ era iarnă. Era colţul cel maĭ depărtat al grădineĭ şi acolo sta un copil. Era aşa de micuţ că nu putea s'ajungă nicĭ o cracă; şi se tot învîrtea prin prejurul copaculuĭ şi plângea. Bietul copac era încă acoperit de Poleĭ şi de zăpadă şi Vîntul nu'l lăsa în pace.— „Sue-te, copilaşule" — zicea copacul lăsându'şĭ crăcile cât putea maĭ jos; însă copilul era prea mic.

Inima Uriaşuluĭ se înduioşe când vĕzu lucrul acesta. „Acum vĕd pentru ce nu voia Primăvara să vie. Mĕ duc să cocoţ pe copilul acela tocmaĭ în vîrful pomuluĭ, pe urmă am să dărîm zidul ca să vie copii să se joace în grădina mea ca şi altă dată." Adevĕrul e că Uriaşuluĭ îĭ părea rĕŭ de ce făcuse.

Se coborî binişor şi se duse pîş-pîş până în grădină. Insă când îl vĕzură copii se speriară şi o rupseră d'a fuga şi îndată în grădină se făcu iar iarnă. Numaĭ bietul copilaş nu fugi, fiindcă plângea aşa de tare în cât nu vĕzu pe Uriaş viind. Şi Uriaşul se strecură binişor pe la spatele luĭ, îl luă cu drag în mână şi'l puse în vîrful pomuluĭ. — Şi numaĭ de cât înflori pomul şi veniră păsărelile să cânte şi copilul întinse braţele şi luă pe Uriaş de gît şi 'l sărută. Şi copii ceĭ-l'alţĭ când vĕzură că Uriaşul nu maĭ era rĕŭ cu dînşiĭ se 'ntoarseră cu fuga şi cu dînşiĭ veni şi Primăvara. „Grădina asta este a voastră de acum încolo!" zise Uriaşul copiilor, şi luă îndată un tîrnăcop şi dărîmă zidul. Şi oameniĭ carĭ se duceaŭ la tîrg vĕzură pe Uriaş cum se juca cu copii în grădina a maĭ frumoasă pe care o vĕzuseră eĭ vre-o dată.

Cât ţinu ziua copii se jucară şi când se înseră veniră să zică adio Uriaşuluĭ.

„Dar unde vĕ este tovarăşul cel mic, copilul pe care l'am pus eŭ în pom?" întrebă el. Fiind-că Uriaşul iubea pe copilul acela maĭ mult, fiind-că 'l sărutase copilul.

— „Nu ştim" rĕspunseră copii; — „a plecat".

— „Trebue să 'ĭ spuneţĭ ca să vie negreşit aicĭ mâine", zise Uriaşul. Insă copii spuseră că nu ştiaŭ unde şade copilul şi că nu 'l vĕzuseră nicĭ odată maĭ nainte, şi Uriaşul se întristă.

In fie-care zi după amiazĭ, după ce eşaŭ din şcoală, copii veneaŭ să se joace cu Uriaşul. Insă copilul pe care 'l iubea Uriaşul aşa de mult nu maĭ veni. Uriaşul era prea bun cu toţĭ copii şi cu toate astea 'ĭ părea rĕŭ după micul sĕŭ prieten şi vorbea de multe orĭ despre dînsul. „Cum aş vrea să 'l maĭ vĕd!" zise el.

Trecură anĭ şi Uriaşul înbĕtrîni şi slăbi. Nu se maĭ putea juca; şedea într'un fotoliŭ mare şi privea cum petrec copii în grădină. „Eŭ am multe florĭ, însă florile cele maĭ frumoase sunt copii!" zicea el.

Intr'o dimineaţă de iarnă sta în fereastră şi se îmbrăca. Nu maĭ ura Iarna, fiind-că ştia că „Iarna nu e alt-ceva de cât Primăvara adormită, pe când florile se odihneaŭ.

De o dată Uriaşul se frecă la ochĭ şi se uită şi se uită. Vezĭ că se minuna de ce vedea el. In colţul cel maĭ depărtat al grădineĭ era un copac înbrăcat în floricele albe foarte frumoase. Crăcile luĭ eraŭ de aur şi de dînsele atîrnaŭ poame de argint şi subt copac sta copilul pe care 'l iubise Uriaşul aşa de mult.

Uriaşul se coborî repede în grădină şi alergă la copil. Şi când ajunse lîngă dînsul se roşi de necaz, şi zise: „Cine a îndrăznit să 'ţĭ facă rĕŭ?" Fiind-că mâinile copiluluĭ eraŭ găurite de cue şi găurite de cue 'ĭ eraŭ şi picioarele.

— „Cine a îndrăznit să te rănească ast-fel? spune-mi-l şi 'l omor îndată! zise Uriaşul furios.

— „Să nu facĭ una ca asta!" rĕspunse copilul; — ranele astea mi le-a făcut Amorul!"

— „Cine eştĭ tu?" zise Uriaşul şi numaĭ de cât îngenuche la picioarele copiluluĭ.

Şi copilul zîmbi Uriaşuluĭ şi 'ĭ zise: „Intr'o zi tu m'aĭ lăsat să mĕ joc în grădina ta; azĭ aĭ să viĭ cu mine în grădina mea care este Paradisul".

Şi când veniră copii ca de obiceĭ după amiazĭ, în ziua aceea, găsiră pe Uriaş întins mort subt copac şi acoperit tot cu floricele albe.

Spartali

Fapte şi Intâmplărĭ

La ce-s bune jurnalele vechĭ. — Pentru că cerneala de tipărit îndepărtează muştele şi viermiĭ tot aşa de bine ca şi camforul şi hîrtia gudronată, jurnalele vechĭ pot să fie întrebuinţate la înfăşuratul lucrurilor de lînă şi al hainelor.

Maĭ mult, fiind impermeabile, sunt de mare preţ pentru conservarea gheţeĭ.

Un urcior cu apă înghieţată, înfăşurat într'un jurnal căruia 'ĭ-aĭ suci căpătîele aşa ca să împiedicĭ circulaţiunea aeruluĭ, poate fi păstrat o noapte de vară. Ghiaţa se topeşte foarte încet.

Şi cu toate acestea sunt oamenĭ care spun că jurnalele vechĭ nu sunt bune la nimic.

Moartea uneĭ zgîrcite.— Comisarul de poliţie Tremblay de Chauviguy din cartierul Père Lachaise din Paris fu chemat să constate moartea uneĭ bĕtrîne în vîrstă de cincĭ zecĭ şi cincĭ de anĭ, Julia Viguerra, care fusese găsită moartă în casa sa.

Pe o saltea de pae zăcea corpul bĕtrîneĭ, moartă cu încetul de foame.

Comisarul de poliţie, după ce făcu inventariul lucrurilor din casă şi negăsind de cât câţĭ-va francĭ era să se retragă, când secretarul sĕŭ îl opri.

Secretarul vĕzĕnd pachetul de jurnale vechĭ pe un scaun de-lîngă căpătîiul patuluĭ, se apucase să le răsfoiască şi găsi în ele valorĭ la purtător în valoare de treĭ zecĭ şi cincĭ miĭ de francĭ, cum şi un titlu de rentă 3 la sută.

Se încheiă cuvenitul proces-verbal şi baniĭ fură depuşĭ la judecătorul de pace din despărţirea din care făcea parte răposata.

Noue sectă religioasă.—O sectă religioasă noue s'a întemeeat la Nijni-Valaşuk în Rusia.

Principiile acesteĭ religiĭ noĭ se găsesc expuse în *Sonata luĭ Kreuzer*.

Intemeetorul eĭ e un om foarte bogat şi fideliĭ până acuma sunt oamenĭ foarte inteligenţĭ.

Şeful acesteĭ secte îşĭ exploatează singur moşiile cu ajutorul discipolilor sĕĭ.

Aceştia duc viaţa simplă a ţăranilor a căror îmbrăcăminte şi obiceiurĭ aŭ adoptat.

Când n'aŭ ce să lucreze în ţarinile lor, intră în serviciul fermierilor la care lucrează gratis pentru ţĕranĭ, pe care cearcă să-ĭ convertească la ideile lor.

In secta cea noue se învaţă că corupţia raseĭ omeneştĭ e aşa de adîncă că trebue să luăm orĭ ce nădejde că o să o maĭ îmbunătăţim; ceea ce putem spera e distrugerea complectă a neamuluĭ omenesc; de aceea unirea bărbatuluĭ şi a femeeĭ, sub orĭ-ce formă, e interzisă de cultul cel noŭ.

Dupĕ ce termină cu lucrul, timpul ce le maĭ rĕmîne 'l consacră să explice ţăranilor Evanghelia dupĕ preceptele luĭ Tolstoĭ.

Pentru că nu se tem de întinderea acestuĭ cult, autorităţile ruseştĭ nu aduc nicĭ o supărare fidelilor.

ULTIME INFORMAŢII

E vorba ca Regele să plece mâine în străinătate, la Palanza, lângă M. S. Regina.

Pe de altă parte se zice că plecarea aceasta ar avea de scop candidatura prinţuluĭ Ferdinand la mâna uneĭ prinţese germane.

Vom vedea!

—✱—

Toţĭ vernescaniĭ aŭ fost convocaţĭ la D-nul Vernescu acasă azĭ la orele 3 după amiazĭ.

Convocarea este făcută spre a li se supune aranjamentul făcut cu liberaliĭ.

—✱—

Liberaliĭ aŭ terminat aranjamentul cu grupul Vernescan.

Astă seară se va termina cu întocmirea listeĭ candidaturelor.

—x—

Starea sănătăţeĭ M. S. Regineĭ este rea.

De câte-va zile boala M. Sale s'a agravat.

—✱—

E vorba ca balul de la 1 Ianuarie, care trebuia să se dea la palat, să fie amânat pentru ziua de 10 ale aceleiaşĭ lunĭ.

—✱—

Sâmbătă 4 Ianuarie, maĭ mulţĭ studenţĭ Universitarĭ, vor ţine o întrunire publică în com. *Rucăr* jud. Muscel, pentru înfiinţarea uneĭ secţiunĭ a Ligeĭ culturale, iar în ziua de Duminică 5 Ianuarie, vor avea tot pentru acest sfîrşit întrunire publică în C.-Lung,

—✱—

Noul comitet al societăţeĭ Carpaţiĭ s'a compus ast-fel:

D. Christu Negoescu, preşedinte.

D-niĭ I. Mihalcea şi G. Pitiş, vice-preşedinţĭ;

D. Ioan Ţeţu, casier;

D-niĭ V. Păcăţeanu şi I. Furnica, secretarĭ;

D-niĭ N. Lupan, C Bediţeanu, I. Bediţeanu şi I. Munteanu, membri.

—✱—

Comitetul societăţeĭ funcţionarilor comercialĭ a respins în unanimitate demisia D-luĭ Mureşanu din însărcinarea de secretar al societăţĭ.

—✱—

A apărut primul numĕr al *Buletinuluĭ* societăţeĭ de ştiinţe fizice şi va apare odată pe lună.

—✱—

Suntem înştiinţaţĭ că s'a amânat congresul funcţionarilor comercialĭ ce trebuia să se ţie la Brăila în sărbătorile Crăciunuluĭ.

Pentru ce?

—✱—

Aflăm cu plăcere că studentul Alexandru Sc. Stan, al Universităţeĭ din Iaşĭ, va ţine o conferinţă publică în ziua de 2 Ianuarie 1892 în oraşul Roman.

Scopul acesteĭ conferinţĭ este de a forma în acest oraş o secţiune a ligeĭ pentru unitatea culturală a tuturor Românilor.

Nu ne îndoim că Romaşcaniĭ vor rĕspunde la apelul valorosuluĭ student căruia îĭ trimetem felicitările noastre, urându-ĭ deplină reuşită.

—✱—

De oare-ce am reprodus şi noĭ după *Galaţiĭ* acuzaţiunea ce s'a adus D-luĭ I. Albulescu, ne credem datorĭ a publica şi desminţirea numituluĭ ziar;

Am vorbit în maĭ multe numere consecutive ale ziaruluĭ despre o denunţare anonimă ce s'a trimis parchetuluĭ şi prin care se spunea că D-nul I. Albulescu ar fi violat o fată în etate de 11 anĭ.

D. I. Albulescu ne prezintă astă-zĭ o copie după adresa Nr. 2445 din 9 Decembrie a D-luĭ jude instructor, către parchet, cu care trimite dosarul instrucţiuneĭ spre a'l examina.

D. procuror prin apostilul Nr. 5991 din 9 Decembre curent pune toate actele la dosar, neflind loc a se deschide acţiune publică.

In faţa justiţieĭ ne închinăm.

Am crezut de datoria nastră a publica în substanţă actele prezentate de D-l I. Albulescu ca cetitoriĭ noştri să vadă că D-l I. Albulescu, în urma constatărilor făcute de parchet şi de cabinetul D-luĭ jude de instrucţiune, *nu este vinovat.*

—✱—

D. Carol Mayer, unul dintre ceĭ maĭ distinşĭ studenţĭ aĭ facultăţeĭ de ştiinţĭ din Iaşĭ şi profesor la liceul din Botoşanĭ, a trecut până acum—cu succes—două probe în scris şi una practică, pentru a obţine titlul de licenţiat.

Iĭ dorim acelaş succes şi la examenul oral, care va avea loc în curînd.

DARE DE SEAMA

de baniĭ incasaţĭ pentru ridicarea uneĭ statuĭ regretatuluĭ Dr. Davilla.

Sumele primite şi publicate până la 21 Iunie 1891 . . . . Leĭ 25,263 şi 25 B.

Incasaţĭ de la cupoanele pe Ianuarie 1892 ale scrisurlor fonciare urbane 5 la sută ce sunt depuse la casa de depunerĭ Leĭ 650.

Suma totală . . . 25,913 şi 25 B.

Sunt rugaţĭ atât D-niĭ D-rĭ din Capitală cât şi comitetele districtuale cărora li s'aŭ trimes liste, să bine-voiască a activa subscripţia şi a trimite baniĭ casieruluĭ.

Comitetul.

Către Domniĭ abonaţĭ de la romanul Napoleon

De oare ce gazetele, din lipsă de spaţiŭ, n'aŭ publicat listele asupra rezultatuluĭ tragerilor, le tipăresc eŭ însumĭ şi le voiŭ împărţi gratis abonaţilor.

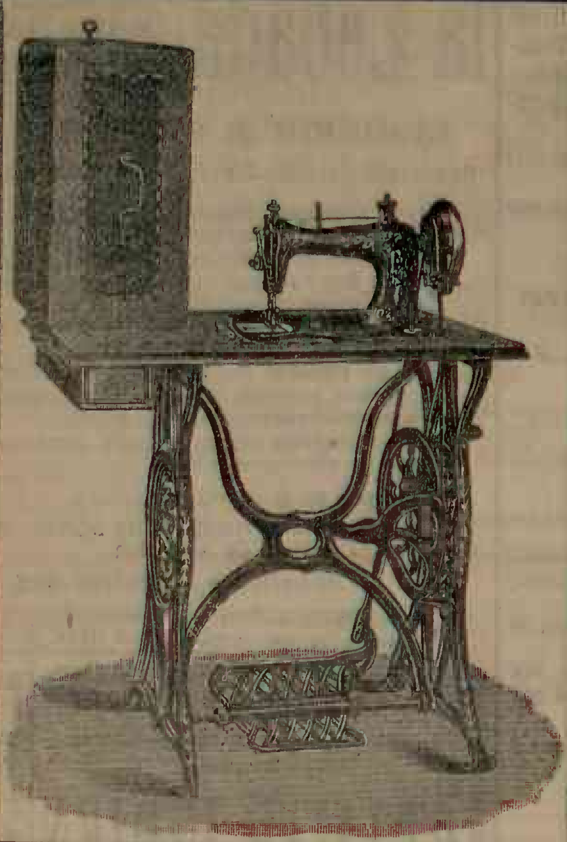
Abonaţiĭ din provincie le primesc de la acela de la care şi-aŭ primit cărţile, precum şi câştigurile se vor expedia numaĭ după 10—12 zile, căcĭ împachetarea cere mult timp.

Spre a se evita orĭ-ce eroare, numerile trase cu adresa, se lipesc pe câştigurile respective şi rog să se observe aceasta.

Pentru abonaţiĭ carĭ aŭ întîrziat saŭ carĭ se abonează acum la romanul Napoleon cuceritorul lumiĭ, se va face o a doua tragere.

A doua tragere va avea întocmaĭ aceleaşĭ câştigurĭ, ca şi cea dintîĭ: 1 câştig mare de 700 francĭ, 1 piano 600 francĭ, etc.

Cu stimă **Ig. Hertz**
Librar din strada Smârdan



Recomandăm ca cadoŭ frumos și folositor
de
Crăciun și Anul Noŭ
mașinile noastre de cusut
Originale Patent Singer Perfecționat

premiate la toate Esposițiunile cu primele medaliĭ și Diplome de onoare. Singura mașină de cusut care întrunește în cel maĭ înalt grad *soliditatea* și *eleganța* cu perfecțiunile cele maĭ nuoĭ și maĭ practice.

Cu ocasiunea anuluĭ noŭ atragem atențiunea asupra depozituluĭ nostru
de
VELOCIPEDE
de



PESTE
CINCI MILIOANE
bucăți sunt în intrebuințare
Solide! Durabile! Elegante!



BICICLETA
pentru
TINERI
și
BARBAȚI

CEL MAI MARE ȘI MAI VAST MAGAZIN DE MAȘINE DE CUSUT ȘI DE VELOCIPEDE
COMPANIA AMERICANĂ — BUCURESCI
IN BĂILE EFORIEI PE BULEVARDUL ELISABETA IN VALE.
Nu confundați! Depositul General este numai în clădirea Băilor Eforiei

BICICLETA
pentru
BAIEȚI



de la 8—14 anĭ
Leĭ 160.— bucata
și
de la 12—18 anĭ L. 195 buc.
Soliditate complectă!!
Construcțiune pe bile

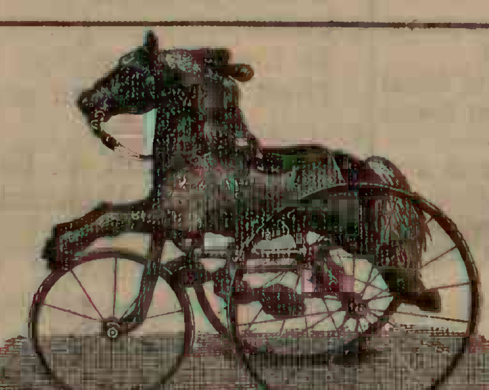


TRICICLU
PENTRU BĂEȚI ȘI FETE

3—7 anĭ	leĭ 130.—	bucata
6—10 «	« 150.—	»
9—14 «	« 175.—	«
13—18 «	« 300.—	«

Siguranță
„ROVER“
care aŭ avut un
Succes fără precedent

Cal-Velociped
de
CONSTRUCȚIUNEA CEA MAI BUNA
Foarte elegant!
pentru copiĭ de la 4—6 anĭ Leĭ 90 buc.



Catalog și informațiuni se dă gratis și franco
COMPANIA AMERICANA
IN BĂILE EFORIEĬ.—Bucureștĭ
Orĭ ce corespondență saŭ valorĭ să se adreseze la
Comp. Americană în Băile Eforieĭ. Bucureștĭ



AVIS IMPORTANT



Aŭ sosit și este de vândut un mare transport de *Canarĭ* din *Constantinopol* și de *Harz* (germania) cu cânticile cele maĭ strălucite, trilurĭ și tremurătoare, cele maĭ variate și brilante cântând ziua și noaptea, precum și maĭ multe felurĭ de *Papagalĭ Perușĭ Inseparabilĭ Curdinarĭ* Colidriĭ și alte păsărĭ exotice. *Peștĭ viĭ Roșiĭ.*
Prețurĭ foarte convenabile
Cu stimă **I. Millos**
Calea Victorieĭ Nr. 19 alăturĭ de librăria D. Socec.

N. Mischonzniky
Bucurescĭ, Str. Lipscani 81
Piața Sf. Gheorghe și Gabroveni 17



CEL MAI MARE DEPOSIT DE PIANURI

Tot d'auna asortat cu 30—40 Pianine din cele maĭ renumite fabricĭ din Berlin, Leipzig, Stuttgard, Paris etc. Representantul fabriceĭ BLUTHNER etc.
Deposit de orĭ ce instrumente și note musicale. Aristoane, Phönixe cu 24—48 tonurĭ. *Victoria cu 24—48—72 tonurĭ* cu o bogată colecțiune de note. Symphonionine musicĭ de masă, carĭ cântă singure tot cu note schimbătoare.
Pianele se vînd și în rate.

Cel maĭ frumos cadou de crăciun pentru copii 1891

REVISTA PENTRU COPII
AMICUL COPIILOR
ANTAIUL VOLUM No. 1—12

SUMARUL VOLUMULUĬ: Portretul Iulieĭ Hașdeŭ cu o biografie. Smarandița Rota.—Revĕrsarea rîuluĭ Roșu.—Țiganul și ursoaica.— Jumĕtate-Urs.—Cocoriĭ.—Pendula.—Fluerul fermecat,—Kenu (din viața antică a Egiptuluĭ),— Ce să petrece într'un furnicar.—Rĕndurica.—Voiagiul fraților Lupu în America.—Pisoiul.—Scorpionul de camfor.—Oule de Pascĭ.—Doĭ amicĭ—Micșunele.— Norocul.— Insecte muzicante.— Anecdote de Th. Speranță.—Marioara și Tincuța.— Concertul de primăvară.— Lipirea florilor.— Sarea în bucate (basm). Câinele și porcul de Th. Speranță.— Albina și țînțarul.—Chita Păun.— Muzicantul și Vodă.— Leul.— Colibĭ.— M-ele Maussade de Julia B. P. Hașdeŭ.— Vulpea.— Plopul.— Cățelul și Cocoșul.— Lenea și munca.— De unde ne vine chocolata?— Pungulița cu doĭ banĭ.— Vânătoarea de tigri.— Țânțarĭ.— Călătoria copiilor d-neĭ Soricescu.— Miciĭ mâncătorĭ de frunte.— Problema din Aritmetică.— Un prînz chinezesc.— Micul Pictor.— Trubadurul.— Zina Lacrima.— Ursul și albinele.— Greerile și furnica.— Scafandriĭ.— Băiatul Curagios.— Marea și locuitoriĭ eĭ.— In așteptare.— Un peşte miraculos.— Iepuriĭ luĭ Jenică.— Istoria brotăcelului prost. Ultimul trandafir.— Pasărea Iapu.— Musca cea mare (fabula). Șarade, deslegărĭ, probleme de aritmetică, etc.

Acest volum cu așa bogat și variat conținut este frumos ilustrat cu peste 100 de ilustrațiĭ. *Prețul volumuluĭ 6,50 Leĭ.* A se adresa la *stabilimentul Socec, strada Berzeĭ*, Administrația revisteĭ *Amicul Copiilor.*

CAPSULE OLEO-BALSAMICE-SANTALINE ALESSANDRIU

REMEDIU SIGUR CONTRA MALADIILOR SECRETE (SCURSÓRE SCULAMENT) LA BARBATI FIE IN STARE PROSPATA SAU ORI CAT DE INVECHITA SE VINDECA PRIN INTREBUINȚAREA UNEI CUTII CE CONTINE 100 CAPSULE COMBINATE ASTFEL PENTRU UN TRATAMENT DE VINDECARE COMPLECTA. MODUL INTREBUINTAREI SI DIETA PRESCRISA A SE VEDEA IN INSTRUCTIA CE INSOTESTE FIE CARE CUTIE.
DE VENDARE: LA FARMACIA ALESSANDRIU (CISMEAUA ROSIE)
BUCURESCI
SI LA PRINCIPALELE FARMACII DIN ȚARA.
UNDE NU SE GASESC SE TRIMITE CONTRA MANDAT POSTAL IN ORI CE LOCALITATE
A OBSERVA SA NU VI SE DEBITEZE ALTE CAPSULE SUB ACEST NUME DE CAT CELE DE ***ALESSANDRIU*** *DESPRE A CARUIA EFICACITATE SE GARANTEAZA.*
PRETUL UNEI CUTII 6 LEI.

DE VANZARE în condițiuniĭ foarte avantagioase Hanul din Calea Rahoveĭ și strada Sabinelor Nr. 4 fațada în rĕspîntia a patru strade
DE INCHIRIAT un mare local pentru o fabrică, coprinzênd patru saloane și maĭ multe încăperĭ de locuit, osebit o instalație întreagă de mașină pentru dărăcit, tors și țesut lână, decatir și boiangerie, 4000 kile lână neagră de Dobrogea este de vînzare.
Doritoriĭ se pot adresa Calea Moșilor Nr. 138 saŭ la D-nu Dumitru Petrescu Calea Moșilor Nr. 117 bis.

Doamna Ana Renumita cărturăreasă, care ghicește prezentul, trecutul și viitorul, s'a mutat în **strada Română 140.**

Casă fondată în 1837 — **I. RESCH & FII** — Casă fondată în 1837
URNISO II CURȚEI REGALE
Bijouterie & Orfevrerie
Representanțiĭ fabriceĭ de ceasornicărie
PIATEK, PHILIPPE & Comp. (Geneva)
și aĭ fabriceĭ de argintărie
Christofle & C-ie din Paris
Bucureștĭ.—64, Calea Victorieĭ.

ASTHMU și CATARRHU
Vindecați cu
CIGARETELE sau PRAFUL ESPIC
2f cutia, in tóte Pharmaciele.
OPPRESSIUNI, TUSSE, INRĂGUȘIRĬ, NEVRALGIE
PARIS se vinde en gros: J. ESPIC, 20, Rue Saint-Lazare, 20
Să se caute acestă semnătura pe fie care cigareta și cutia.
Medalia de aur 1888. Exposițiune universala 1889. Una din cele maĭ marĭ recompense decernate productelor antiasthmatice.

GUDRONUL GUYOT
licóre concentrată, a fost experimentat cu o isbânda extraordinară în șépte spitale marĭ din Paris, în contra guturaielor, bronșitelor, astmuluĭ, catarurilor de bronșe, bólelor bășiceĭ uduluĭ (vesie), afecțiunilor pieleĭ și in contra eczemeĭ.

Prin composiția sa, Gudronul Guyot are proprietățile Apeĭ de Vichy si e maĭ tonic de cât acéstă apă. Pentru acésta este de o eficacitate însemnată în contra bólelor de stomac. In timpul căldurilor marĭ și când bântuie vr'o epidemie, Gudronul Guyot este o băutură preservativă și higienică care răcorește și curăță sângele.

« E de dorit ca acéstă preparațiune să se adopte in curênd universalminte. »
Profesor BAZIN,
MEDIC AL SPITALULUĬ ST-LOUIS.

Adevĕratul Gudron Guyot este preparat Rue Jacob, 19, la Paris.

MAGASIN DE CONFIENȚA





TUDORACHE RADIVON
Furnisorul Curților Regale și Mitropolitane

Bijouterie, Ceasornicărie și specialit. de Argintărie
Fost CARAPATI
BUCUREȘTI.—Callea Victorieĭ, No. 32.

Vinde eftin că vinde mult!!
Vinde mult că vinde eftin!!

Cel maĭ eftin, cel maĭ bine asortat, cel maĭ în curentul modeĭ, primește zilnic noutățĭ.— Cel maĭ bun și elegant. Toate se vinde pe garanție sigură.
Singurul deposit de ceaĭ *Popov Frères* din Moscova, original înpachetat, (nu luațĭ falșificat) tachîmurĭ de mese, tave, pahare de ceaĭ, candelabre, bijuterie în tot felul. Inele d'aur de la 4 leĭ în sus, brățărĭ de argint și aur de la 10 leĭ și maĭ fine. CerceĬ dela 4 leĭ în sus.
Breloace, jujuurĭ, mare asortiment și o mulțime de bijuteriĭ fine noĭ montate dupe ultimele mode cu pietre fine briliante și diamante de I-a qualitate.
Invită cu stimă **Tudorache Radivon.**
fost asociat al caseĭ Carapati

